

**Prædiken søndag den 1. november 2020 kl 10 og kl.
11.15 i Vadum Kirke – Alle Helgen Søndag**

Lad os bede:

Gud giv os ro i sjæl, sind, krop og tanker.

Vi har mistet.

Vi føler os afmægtige.

Giv du os trøst og mod.

Lad håbet, du er, give os lys.

Amen.

Læse teksten Mattæus Evangeliet 5. 13 – 16

Også vi påvirkes af den årstid, vi er i.

Efteråret med dens mange gullige nuancer, de faldende blade, de plukkede eller nedfaldne smukke røde æbler, og de visnende blomster giver også i vores levende liv et anstrøg af afslutning.

Jeg vil bede dig se dig ud i din have eller et andet sted i naturen. Dan et indre blik af de træer, blomster og omgivelser, der er der.

Lad gulne hvert et blad på kvist.

lad falme alle strå.

*Guds kærlighed, jeg ved for vist,
omskiftes ikke så.*

Vi husker alle disse nu gule blade var grønne. Ikke bare grønne, men forårsagtigt lysegrønne.

De kunne få os til at standse op, løftes af glæde og fornemme den skønne forårsduft.

Foråret var med til at gi os fornemmelsen af et dejligt og smukt liv.

Nu er det forandret. Nu er de falmende gule. De har haft deres tid.

Sådan også med vores liv.

Også vores liv har en tid. Ja vi har vores tid i livet.

Nogle af de mennesker, der var forår for os, er her ikke længere.

Vi er blevet falmende gule i vores liv.

De gjorde en forskel.

Deres lys i livet.

Deres nærvær og omsorg er blevet et tab.

Deres kærlige ord kan vi ikke høre længere. Vi kan erindre dem.

Selv om de ikke længere bliver sagt, så hører vi dem som et stille ekko ind i vores øre og hjerte.

Vi glemmer aldrig deres lys.

Deres ord og deres smil.

Når den jeg har elsket er borte.

*Når den jeg vil røre er borte
Gud, så lov mig, du også findes i døden
så lov mig du åbner din favn
med himmelske, lysstærke arme
og siger min elskedes navn.*

*Der er så meget gemt i et navn.
Det var os med vores navn, Gud i dåben tog os i favn.
Ja i dåben tog og bar han os,
i sin stjernefavn.*

*Navnet er givet os af vore forældre. Vi er selv med til at
give indhold i vores navn med vore tanker, drømme og
handlinger.*

*Vores navn siges både i dåben, og det siges ved vores
bisættelse og begravelse, sammen med ordene Af jord
er du kommet, til jord skal du blive og af jorden skal du
igen opstå.*

*Også de ord, der siges ved dåben bliver igen sagt ved
vores afsked.*

*Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi Fader,
som i sin store barmhjertighed
har genfødt os til et levende håb Ved Jesu Kristi
opstandelse fra de døde.*

*Vores liv er omkranset af disse stærke ord om
barmhjertighed, levende håb og opstandelse.*

*Og så er vi efterårsramte.
Vi sørger, og vi savner.
Intet er mere, som det var.*

*Så hører vi Jesu sige til os – I er jordens salt, og I er
verdens lys.
Det er sagt til os, der sidder her i Vadum Kirke for at
mindes vore kære.
Nej, vi føler ikke der er meget salt og lys i os.*

*Det var der i den af vore kære, vi har taget afsked med.
Salt som renser og holder ved lige. Lys som viser vej,
også når det er mørkt.*

*Men nu er det, som om saltet gør det sår, vi har fået,
endnu mere sårende.
Det er som lyset i endnu højere grad skærer ind og
blænder i det mørke, vi føler livet er blevet.*

*Sådan føler vi.
Sådan er det at sørge og savne. Underforstået i Jesu ord
om salt og lys, er, at det ikke er os der etablerer saltets
og lysets egenskaber.
Det er egenskaber, vi får givet, når vi ser, at vi ikke går
eller lever alene.*

Gud går i sin søn, Jesus Kristus, sammen med os. Han tog kampen op med døden. Han tog kampen op med lidelsen. Også den fysiske lidelse og sygdom. Han magtede at sætte døden til vægs, da han påskemorgen lod Jesus opstå. Døden havde magten fra langfredag indtil påskemorgen.

Gud viste sin almagt, da han i sin kærlighed lod livet sejre. Vore kære er af Guds kærlige og livgivende hænder båret ind i opstandelsens lys. Også vi er båret af den Gud, der selv var og er salt og lys også for os. Vi er efterårsramte. Fra årets rytme ved vi også, at der igen kommer et forår. Det betvivler vi ikke. Der kommer igen lysegrønne blade på træerne.

Der kommer igen dejlige røde æbler på træerne. At være forårsstemt er lige nu, at vi tror og vi ved, at vores elskedes navn blev nævnt af den Gud, der tager imod også i døden med sine himmelske og stærke arme.

*Gud lover os en evig vår,
trods vinterstorm og død.
Thi livet frem af graven går,
som Kristus gennembrød .*

Herefter blev navnene på de 48 personer, der er døde i årets løb, nævnt.

To konfirmander tændte lys, hver gang et navn blev nævnt.
